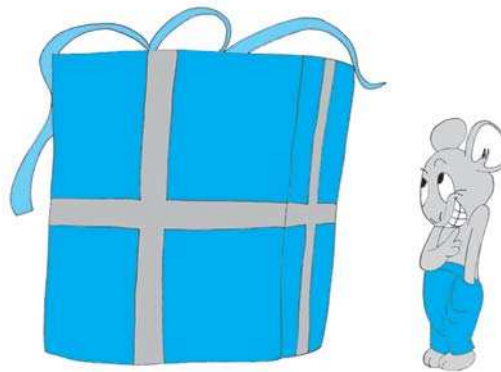

Uvodnik

Dragi čitatelji,

posljednjih pola godine, pa možda i dulje, bio sam potpuno zaokupljen pripremanjem za obilježavanje 150. obljetnice moje škole — Prve gimnazije u Zagrebu. Uz organizaciju svečanog koncerta Zagrebačke filharmonije u dvorani “Vatroslav Lisinski” valjalo je raditi i na prigodnoj spomen-knjizi. Češljajući po raznim arhivima i muzejima čovjek shvati što je ta škola nekada značila. Za nju se zdušno zauzimao osobno ban Josip Jelačić. Punih 25 godina ravnatelj škole bio je Josip Torbar, dugogodišnji predsjednik Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Ministar bogoštovlja i nastave Izidor Kršnjavi doveo je u pitanje svoju političku karijeru zbog gradnje monumentalnog školskog foruma na (današnjem) Rooseveltovom trgu. I tako dalje.

No proslavi u “Lisinskom” nije bio nazočan niti predsjednik države niti predsjednik Sabora niti predsjednik Vlade niti ministar Primorac, čak niti gradonačelnica. Ali se zato u dvorani zatekao čitav niz vrhunskih intelektualaca — akademika, sveučilišnih profesora, umjetnika, liječnika, inženjera, pravnika, ekonomista, ... koji su silno ponosni zbog toga što su bili učenici Prve gimnazije, a na koje smo i mi u današnjoj Prvoj ponosni. Nenačnošću onih prvospomenutih dakako nije utjecala na prekrasno ozračje, ali je zato jasno dala do znanja kakav je njihov odnos spram suvremenog hrvatskog školstva. A uzmete li u ruke bilo koje dnevne novine, vidjet ćete kolikim značajnim ili pak manje značajnim događajima svakodnevno prisustvuju isti ti ljudi.

Kako bi i vama, dragi čitatelji MŠ-a, prenio ponešto iz povijesti moje škole, u ovom broju časopisa priredio sam vam manji prilog o prošlosti Prve gimnazije u Zagrebu. Podsjećam da smo lani u 24. broju našeg časopisa objavili zadaće s pisмениh ispita na maturi u toj školi od godine 1874. do 1991.

I u ovom broju MŠ-a imamo niz zanimljivih priloga. Dr. Zdravko Kurnik neumorno nastavlja svoj *Rječnik metodike*, a jedan drugi zanimljiv rječnik ispisuju Dubravka Glasnović Gracin. Željko Brčić piše o svojim iskustvima o jednom obliku rada u nastavi. Zanimljiv je i članak kolegice Romane Herout Bakarić u kojem opisuje kako je obradu jednog dijela gradiva (geometrija prostora) dopunila praktičnim projektom provedenim izvan učionice. Ovakvi oblici nastave vrlo su popularni i njeguju se u naprednijim školskim sustavima, a sve češće nalaze mjesta i u našim školama. Valja svakako preporučiti i vrlo čitak prilog kolege Ivana Dražića o Marinu Getaldiću. Naslovnica, panoptikum i duplerica, kao i nekoliko tekstova, posvećeni su jednoj popularnoj temi o kojoj vas vaši učenici zasigurno često zapitkuju — problemu četverodimenzionalnog prostora.

No u ovom bih Uvodniku želio reći još nekoliko stvari.

Najprije o *Katalogu znanja* za osnovnu školu: možete ih pronaći na adresi Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa (<http://www.mzos.hr>). Dugo očekivani, ne ostavljaju baš dojam da donose neke značajnije promjene. Možda tek eksplicitno

iskazano opredjeljenje Povjerenstva za uvođenje džepnog računala u nastavu matematike već od 5. razreda. Ministar poziva na internetsku javnu raspravu. No pitanje je kakva je to javna rasprava u kojoj na neku e-mail adresu šaljete svoje primjedbe, a da ne znate čita li ih itko uopće, a kamoli da odlaze u javnost. Inače sam i sâm u nekoliko navrata pisao Ministarstvu (*Profesor Baltazar odgovara!?* Ne, ne odgovara!), ali bez odjeka. Pisao sam i ministru osobno, ali ni od njega ni slova.

A evo još jedne vijesti iz Ministarstva, zapravo Zavoda za školstvo. Na upit hoće li se uskoro neki naši nastavnici imenovati u zvanja mentora i savjetnika, odgovor je "Ne." U posljednjih godinu dana nije bilo promocija dok u ladicama Zavoda trenutačno čeka preko 1500 zahtjeva. I opet se radi na promjeni Pravilnika.

Kad sam već krenuo s Ministarstvom, da završim: dok smo ovih dana čitali i slušali o raznim sukobima interesa pomišljam koliko je toga i u našoj branši. Zar ne?

Ali da vam dalje ne gorčim ove blagdanske

dane, evo i jedne lijepe vijesti. Javila mi ptičica: naše kolege Anđelko Marić, profesor iz Sinja i Šime Šuljić, profesor iz Pazina, dobitnici su godišnje nagrade "Ivan Filipović" za 2003. godinu. U ime svih čitatelja (mogu, zar ne?) i uredništva MŠ-a upućujem im srdačne čestitke. No vrag mi ne da mira pa pitam: zar u našim školama nema nastavnika koji zaslužuje jedinu prosvjetnu nagradu za životno djelo? Naravno, na to me pitanje potaknulo razmišljanje o kolegi Mariću. Može li se uopće u našem poslu dati više no što je on dao? I kad bih bio zločest, slijedio bi dodatak: a može li se za to dobiti manje no što je on dobio i što će dobiti? Nemojmo sada samo o našem plemenitom zvanju.

Opet sam se vratio na početak. Jezik pregriz'o!

U svoje osobno ime i u ime Uredništva želim vam sretne blagdane. Ugodno provedite ovaj prvi dio zimskih praznika. Pa onda i drugi.

Srdačno vaš

Pravin Deh

